

דילכות חנפה פימן תרעא

בפתח, מניהו מימין (^ט) ואם הניחו בדלת עצמו, יניחנו (^ט) מחייב של בנים לא' שמאלו: הנה ומייה, בזמן הזה שכלנו מಡליקין פנויים ואין הכר לבני רשות הרבים כלל, אין לחוש כל כה אם אין מಡליקין בטפח כסמוך לפתח, (^ט)* ומכל מקום פנוי הגדר למדליק בטפח הטעוק לפתח כמהם (^ט)* ואין לשנות, אלא אם כן ריבים בני הבית, שעדריך יותר להדרlik כל אחד במקום מיוחד מלערוב הנרות בינוין אזן הכר בפחה נורות מדריקין. ומכל מקום יזהרו שלא להדרlik בעקבות שמדליקין הנרות כל נשנה, כי אzo לא מגיחו (^ט) בכתל דרום (^ט)* או בדרום המנורה, (^ט)* ומדון מונוח (^ט)* למערב) (החותם הדשן סימן ק. כת טיק). מניהו (^ט) ומדליקין (^ט)* ומכרכין (בבית הכנסת) משום פסוסמי נסא: הנה אין אדם יוצא בורות של בית הכנסת, (^ט)* ציריך לעזוז ולהדרlik (^ט)* בכתו וריש סימן קי. ונוהגין (^ט)* למדליק בבית הכנסת בין מנוחה לבין מרביב.

באר היטוב

(ט) מתחזק. ענן י"ז ו' ובב' ח' ותול' צאי' סיפון רוכו: (ט) יונברובין. ענן בתקשוכת
הקס אכבי סיפון מחה שטמה על זו. פחוב ר' נק' א' בתקשוכת סיפון מון דאס כבל
מתפלל עברוב תנקה זיליק אודם אחר הגרות מושום שהחינו, אבל שאר ערכיה
ותתגעה נזילק ויתפלל, ענן שם: (ט) בתיו. משמעו פפלו השליח צבור צויך
ענן שם: ס מהצאי. ענן באර הדטב. וענן במתו צאי' סיפון כוכו מה שצביב על מה
מעשרה לא, ובמיחוק ברכה בchap ב'ן שערוי' ר' נורטמאס השמייטו קא דאלטראין צויך
לנונאי לפסטה כי ספקא דין גנבה ספחה ואכבי, בגין כbam הראיע ספר אלפין
ווטא. ענן שם שבטור ברוקת כתב, דמןזה לתנייה מעט עלעלת משבעה טפחים,
רבכט שומר אומגון סיפון ה כתוב שיש לו מוקט בערך הי' ו' לעל מה לא פסמן.

משנה ברורה

(ה) ואם הינו בדעת עצמו וכו'. קאי אריש העשי: (ט) מחייב כל נסיכה וכיו'. הינו, (ט) מכיון הדעת שכנכט משם לתוכן הבית יחולנו לשניכט, ובכך הונטה לצר שמאל נשוא נגיד מהוותה, שהמוציא בפינ' שם גינעתיו בגאנך ברוטם. ומשמע מזה דיבול להריה בכל שטח אותו החזאי. וענין בט' שעדתו דמלעשה ראיו להחמיר לתניית הגירות בעץ השמאל בקאה האתרון סמוך לתמל: (ט) ומכל מקרים המנוגה וכו'. כדי (ט) שכנכט בין שני מוצות: (ה) ואין לשותה. ומכל מקרים אם יש לו תלון הסמוך לרשות הנוברים, (ט) בכוון יותר שיתנוו שם (ט) כדי שהליה הבר לבני רשות הרבים יותפסם קנס, אם לא במוקם דשכיחא קוזא ייל גורר וכו'. (ט) גורר ברובות גורר ברכות אלגרו... (ט) ברבול דאלפלו מי שאון לו אלא גור אקי ובור ארחת להליך לטשפ לאוהה אין לנו, מכל מקרים זוליך את הנור וברוך עלייה, ומכל מקום לכתחלה בודאי יהיר שלאל להחשפש לבנייה: ז * ומכל מקרים המנוגה להדריך בטבח וכו'. רוחה לומר, המנוגה בגין להחננה גך ראי לאו קאי סופר דעת עצמו: * ובבית הכסות מיניהם בכתל דרום. וזה אפלו לזמן הקפניא שחיי מליקין בחוץ על פמח הפית, קא מיליקין בפינס, רחוא לפחס תנש ברוכים. והבה קמחרב קה צוריך לבאר בבחלה שזריך למיליק בביית הכסות ואסיך גך קוקט קפתחו, אלא לפאי שזקאמט לעיל בבחלה העשיר דמאניה להגיעה בטבח המשמוך להפתח, אסיך דרבetta הכנסת עושין זכר לאקשרותה המנוגה עקרה בדורות:

קדром. או (ט) על השלוחן שעומד אצל כל דרום. והטעם בכלל זה, זכר מלנונה שמקומה במצרים בדרום: (מא) או בדרום המגנום. טעוה סופר (ט) וציריך לזכור בגורות המגנונה: (טב) ומסדרן מוגנורה וכוכב. וזה גם כן בעין מגנונה, רגשותיו קייל מסדרן במצרים בין מזרחה למערב, בין יסודו גם כן בגורות חנכה. ודע, כייש מהראשונים דסבירא להו דאף דהמגנונה קיתה עומדת בדרום, מכל מקום (טט) בגורות חנכה קייל מסדרן מצפון לדרום, וממיליא לדרכו גם בגורות חנכה יש לדרכו באפונ' גוזה, וש' מקומות שנגנו כן, (טט) ואין למחות דבר, דיש להם על מה לספר: (טט) ולמעבר. והמדליק עמד אחויו לדרום ופינו לאצפנן, ומתחילה מיינין, שהוא בבר הסמך לארכון קדרש, ישוב מושך ולהולך ומתחילה מהחשמאלי ופונה לימיין ונסוכות חמס סופר פ' קפ' (טט) וען לאקפן בטור סיגן טרעו מה שנכתב בזנה: (טט) ומדייקין ומברכין. אף דרביה תעכשת הו רוק מאנגה (טט) מכל מקום מבכני עליון, כמו שמכברכיין על ההל דראש חדש שאינו אלא מנגה. אם אבל מתפלל בעבור חנכה, (טט) מדריק אדם אחר בגורות, משום שהחגינו דמברכין או ומזכיר דעת שמחה היא לאכבר, וכן אין כדי שאבל דילקס, ואבל בכיתו (טט) יכול לבקר שתקינו. אבל שאר ערבות דחנכה דיןין מברכין שהחגינו, יכול האבל להקליך נר חנכה. ומתפלל האבל בחנכה ונחחה ומעירב. ובטי' באב ושבט ליל' ג' בעבור דלית ההל, קאבל מתפלל שחרית גס. ובחל המועד, דהו כיום טוב, מנעתי לפעמים להניע האבל להחפלל בנחחה ומעירב נפר מקרים]: (טט) ואחריך לחזור ולהדרlik. ואפלו השיליח צבור שברך בברית העכשת (טט) ציריך להזוז ולהקליך בבריתו, (טט) כייש חיוב על כל אחד להקליך בבריתו, ומכל מקום לא איזור לו מורה בבריתו (טט) ברכת שהחגינו, אם לא שמדליק קוזיא אשתו ובני ביתו: (טט) להקליך בברית העכשת בין מונחה למעירב. רוזזה לזרום, אפלו הגוזנים

שער הצעיף

(ל') ואין בפתקה כנה בכל זה בין שהקלת נסחטה לגד מזווה ומקום החיר שחדלה מוכב שם הוא בצד השני או להפוך, אבל זה שיק שמי הצעות של המגן אברך והטה"ז פון שפרא בקידר מושב: (מ') בקן כבוקה ומייר אורהוים: (נ') אכן הוא מלון בוגה ברקע רשות היבטים מעליה קביני רשות ההבטה, ואנו צו יתיר לתהנינה בפתקה עירונית מושב: (ו') מ"ד דרכם הייטים: (ז') עין בפ"ה, וטעות טופר הוא שם שטוף ע"ש אופאר פרז'ון: (ח') מ"ט צ"ש השבחה ר"מ מינץ: (ט') שער תשבה ואבל נקרא בפתקה זה שגנין עשר וממ"ג ר"ב"י"ש ספ"ג ז': (י') בקן אברם שבחת כל אחד ייסס בפתקה: (ו') מ"ג בקהות האמן ר"ב ברקעלן מוסתק, ואבשיד דאם אונגה מוליק בורות בית הנטסת שמי גיריך לחורן להילך

לון עטמי הרים: יומן ב אדר תשעאי *

ט שם בשם סמ"ק
והפרקci שם. ע. שם.
*) (נראה לי שאריך
לומר זו קבוצה הנקונה
ובכן היא בתרומות הלשון
ירוק).

שערית תשובה

באור הלהבה

דאפלו כי שאנן לו אלא נר אדור וגור ארחות להדריך לשלשא לאואה אין לו, מכל מקום נידליק את גבר ויברך עלייה, ומפל מוקם לכתחלה בגדרא יערhar שלאל להחשפש לנוינה: ז * ומפל מוקם הפנינה להנידליך בטפח כו'. וזהו לומר, המנגה הטעון להנינה אף דאי לאו כי סופר דעת עצמה: *

ובכית הקבצת מיחיו בכטל דרום. וזה אפלו לנוין קגרא שקיי פרלען בחוזן על פטח הפיא, הכא מאידלען בפנוי, דהוא פרטס הטע מרדילען בחזון העזירן לבאר בוחלה שאריך להנידליך בביות ברבים. והנה המחבר עזירן לבאר בוחלה שאריך להנידליך בביות הקבצת ואחר כך מקום הפוחת, אל לא פי' שקאפר לעיל בוחלה השעריך דמיטואה הניעו בטהרת הטע מושגתו, אולם דרבנית הקבצת עשוין גור למלכיש שעמונוה ערומה ברכבות:

דרום. או (ט) על השלוחן שעומד אצל כתל דרום. והטעם בכל זה, וכמו טופר (ט) צעריך לומר בגרותה המנורה: (טב) ומסדרן ממנה רוח וכוב' זיהו. בין יסדר גם בן ברות חנכה. ודע, כייש מחראשווים דסבאי' להו דראך ר' מאיר, ויש מקומותות לדרום, וממילא לזריזה גם גרות חנכה יש לסדר באפן הנז, ויש מקומותות והמרליק עומד אחוריי לדרום ופנוי לאצפן, ומתקihil מימיין, שהוא הנר בנה נאשוכות חתם טופר סיקון קפון. לעין? קפון בסוף סיון תרעוה מה שנכתב בנה מקום מברכין עלי, כמו שמברכין על החל דראש תרש שאינו אלא שהחניינו דברכין או ומזכיר דעת שמחה היא לאצבור, ואין כדי שאבל מברכין שחניתנו, יכול האבל נר חנכה. ומ��appl האבל בחנכה שחנית גם כן. ובחל המועצה, דקמיי יום טוב, מנעתי לפעמים להזכיר זאת ואפלו השילוח צבור שברך בית הכנסת (ט) צעריך לחזור ולהתlick בביתו בכיתו (ט) ברכת שחניתנו, אם לא שמאליך להוציא אשתו ובני ביתו: (טכ)